

No. 982.474

Bijlage : 1

Dit bulletin bestaat uit 4 blz.

Bulletin no. 75 dd. 6-3-1970

Persbericht
26-2-70

Technisch en administratief personeel UvA niet accoord met voorontwerp VERINGA

De raad van het technisch en administratief personeel (TAS) van de Universiteit van Amsterdam vindt het voorontwerp niet voldoende democratisch. De raad is unaniem van mening dat de plannen van minister VERINGA niet passen bij de thans aan de gang zijnde ontwikkelingen aan de Amsterdamse universiteit.

"Ad Valvas"
27-2-70

SRVU en het voorontwerp VERINGA

In een kort bericht van de SRVU over het ontwerp wordt o.m. gezegd: de studentenoppositie zal zich moeten afvragen, of zij zich niet het beste buiten de raden kan gaan bewegen om daar haar oppositie voort te zetten en haar energie te besteden aan het opbouwen van een sterke autonome oppositie, die een coalitie met buiten-universitaire groepen niet uit de weg gaat. Op de inhoud van het nieuwe ontwerp en de consequenties daarvan voor de studentenoppositie zal uitgebreider worden ingegaan in het artikel "MARIS in een doorkijkbloes" in het eerstvolgende nummer van Faretra (= VU-studentenblad).

Persberichten
27-2-70

Stuurgroep VU tegen wet-VERINGA

De stuurgroep van de VU heeft zich onvoorwaardelijk uitgesproken tegen het voorontwerp. Zij zal bovendien op zeer korte termijn in samenwerking met de werkeenheden en andere groepen gaan werken aan een alternatieve, experimentele structuur, die ongeacht het voorontwerp van start moet gaan. Vóór 15 maart a.s. zal een uitspraak van de universiteitsgemeenschap gevraagd worden over de aanvang van een eigen experimentele bestuursstructuur.

In de stuurgroep zijn alle geledingen van de VU, te weten directoren, curatoren, senaat, staf, niet-wetenschappelijk personeel en studenten vertegenwoordigd.

Trophonios
27-2-70

USF-grondraadsvergadering tegen VERINGA

Op 17 februari (derhalve kort na de grondraadsverkiezingen) is reeds de eerste USF-grondraadsvergadering gehouden. De vergadering nam een motie aan, waarin de studenten werden opgeroepen niet deel te nemen aan de uitwerking van de voorstellen van VERINGA op grond van hun ondemocratische inhoud.

Het besluit VERINGA's raden te boycotten zal t.z.t. aan een algemene USF-vergadering worden voorgelegd.

Persberichten
26-2-1970

Oppositie in Rotterdam tegen ontwerp VERINGA

De besturen van de wetenschappelijke staven van de medische faculteit Rotterdam en van de Nederlandse economische hogeschool hebben meege-
deeld dat het voorontwerp VERINGA voor hen onaanvaardbaar is.
Hun voornaamste bezwaar is dat de positie en daarmee de inbreng van
de wetenschappelijke staf bij de invoering van de wet bijzonder ondui-
delijk en daardoor onzeker zal worden.

Bericht van
27-2-1970

Exemplarische acties tegen VERINGA

Volgens een recente uitlating van _____, secretaris onder-
wijs in het ASVA-bestuur, moeten de tegen VERINGA te ondernemen acties
niet massaal, doch exemplarisch zijn.

Bericht van
27-2-1970

ASVA-congres een week uitgesteld

Het in het vorige bulletin aangekondigde ASVA-congres is een week
uitgesteld en wordt gehouden op 13 en 14 maart a.s.

Bericht van
28-2-1970

Persbericht
26-2-1970

Studenten trekken zich terug uit studieraad psychologie

De studenten in de psychologie aan de UvA hebben hun afvaardiging
uit de studieraad teruggetrokken. Zij willen niet langer de schijn
ophouden dat de gang van zaken daar democratisch zou zijn. De stu-
denten hebben dit besluit genomen omdat de wetenschappelijke staf een
studentenstop (numerus fixus) wil doorvoeren ondanks felle protesten
van de kant van de studenten.

Opm. In de studieraad hebben zitting hoogleraren, wetenschappelijke
staf, personeel en studenten.

Persbericht
3-3-1970

Situatie in Groningen

In studentenkringen in Groningen houdt men zich op het ogenblik bezig
met de vraag of de Groninger Studentenraad (Gronstra) wellicht te veel
water in de wijn heeft gedaan bij de onderhandelingen over de tussen-
tijdse bestuursvorm. Het is de bedoeling daarover een hearing te hou-
den. Als daar het compromis waarmee de Gronstra-delegatie accoord is
gegaan, wordt afgewezen, betekent dat in feite een afwijzing van
het beleid van het Gronstra-bestuur.

Het compromis van de Gronstra bestaat daarin, dat het curatorium van
universiteit deel gaat uitmaken van het bestuur, zij het langs een
achterdeurtje. Dat nu is in strijd met de uitspraak van de meerder-
heid der studenten, die de curatoren strikt gescheiden willen houden
van het feitelijk universiteitsbestuur.

"Troost" no.1
ca 26-2-1970

Eerste nummer "Troost" in Wageningen verschenen

De naam voor deze uitgave is ook de naam van een ontmoetings- c.q. actiecentrum voor alle Wageningse jongeren. Het initiatief daartoe is genomen toen in de zomer van 1969 een groepje studenten bijeen kwam om te praten over te ondernemen acties en besloot ook anderen, zoals werkende jongeren en scholieren bij de activiteiten te betrekken.

Thans zouden er in het actiecentrum een werkgroep imperialisme, een werkgroep dienstweigeren en een Griekenland-werkgroep zijn.

Folia Civitatis
14-2-1970

Interview met inzake het Onderwijsfront

In een vraaggesprek met een redacteur van dit Amsterdams universiteitsblad zegt over het onderwijsfront o.a., dat vanuit de SVB anderhalf jaar geleden het initiatief is genomen om allerlei groepen uit het niet-universitaire onderwijs bij elkaar te brengen, met name middelbare scholieren, kritische leraren en studenten van het hoger beroepsonderwijs. Daaruit is het onderwijsfront voortgekomen, dat gebruik maakt van het apparaat van de NSR.

Persberichten
28-2-1970

Omroepvereniging schenkt 20 mille voor Maagdenhuisboetes

Dank zij een gift van 20.000 gulden aan het steunfonds Maagdenhuis-bezitters door een omroep die anoniem wenst te blijven, is de ASVA nu in staat een deel van de door de Maagdenhuis-processen opgelopen boetes te betalen, aldus een mededeling van het ASVA-bestuur.

Persbericht
3-1970

Aanklacht wegens smaad tegen "Propria Cures"

, directeur van de Stichting Studentenpers (SSP) en zij vrouw hebben een aanklacht ingediend tegen het Amsterdamse studentenblad "Propria Cures", aangezien zij in het nummer van 28 februari j.l. van fraude zijn beschuldigd.

Bericht van
28-2-1970

Persbericht
3-3-1970

De Amsterdamse "kabouter"-partij

Provo-raadslid Roel van DUYN zal als lijststaanvoerder optreden van de groepering "Amsterdam-Kabouterstad", die aan de gemeenteraadsverkiezingen zal deelnemen. Verder staan op de voorlopige lijst, ASVA-voorzitter MIDDENDORP en oud-provo-raadslid Luud SCHIMMELPENNINK.

Nieuwsbrief no.6 Adhaesiebetuigingen KLO (Kritische Leraren Organisatie)
(KLO) jan.1970

Het aantal adhaesiebetuigingen van leraren, studenten, onderwijzers enz. is gestegen tot 1200.

Er zal gesproken moeten worden over een reorganisatie van o.a. de Nieuwsbrief. Een zekere "professionalisering" lijkt noodzakelijk.

Uit dezelfde uitgave blijkt dat de KLO-Amsterdam iedere maand een bijeenkomst houdt en dat iedere veertien dagen, het centraal beraad vergadert (Opm. Wellicht een soort bestuur). Voorts blijken er de volgende werkgroepen te bestaan: kleuters, basisschool, ordeprobleem en lerarenopleiding, en contact politieke partijen.

Men overweegt binnen de regio Amsterdam tot een hechtere organisatie te komen. Op iedere school, zo wordt gezegd, moeten cellen komen, die regelmatig contact houden (via de tweewekelijkse en maandelijkse bijeenkomsten). Er moet meer samenwerking komen tussen leraren en leerlingen. Ook de MAVO's en het beroepsonderwijs zullen benaderd moeten worden. Academies (basisonderwijs, kleuteronderwijs) zullen systematischer geïnformeerd moeten worden.

De strategie van de studentenoppositie in discussie II

In de vorige beschouwing over de discussies rond het probleem van de strategie van de studentenoppositie (bijlage II bij bulletin no.73) is het standpunt van de Amsterdamse studenten (met name in de ASVA) tegenover dat van de NSR-theoretici slechts summier aangegeven. In het "blad" van de Amsterdamse studenten "Vliegende Tering" no.3 is dit standpunt inmiddels nader toegelicht in een artikel dat eveneens in "Aksie" no.9 is opgenomen.

Het betoog van de Amsterdammers komt op het volgende neer:

- De democratiseringsbeweging zoals die is geïnitieerd door de centrale studentenorganisaties (SVB, ASVA) is nu een autonome, gedecentraliseerde beweging geworden. De ASVA en de groep centrale activisten (NSR) hebben er geen vat meer op. Er is geen coördinatie meer tussen de verschillende groepen.
- Hier en daar hebben democratiseringsacties succes gehad en is de bestuursvorm verbeterd. Onafhankelijk van bestuursvormen voltrekt zich echter een democratische herstructurering (via de voorstellen van POSTHUMUS) die een uiting is van het feit, dat de huidige maatschappij de wetenschap nodig heeft als productiefactor. In het licht hiervan zal in de komende maanden de strategie m.b.t. de plannen van VERINGA (raden) gecoördineerd moeten worden.
- De studentenbeweging moet zich dan ook niet blijven bewegen op het vlak van de democratiseringsacties maar zich op andere onderwerpen gaan richten (verandering van thematiek). Met name zal de studentenbeweging zich moeten richten op problemen en groepen buiten de universiteit.
- Zo kunnen er verschillende vormen van oppositie ontstaan:
  - a) faculteitsgroepen die ageren tegen de raden van VERINGA vanuit de redenering dat deze democratisering van bovenaf de technocratische herstructurering verhult.
  - b) basisgroepen die concrete projecten aanvatten ten behoeve van ondergeprivilegieerde groepen buiten de universiteit *).
- De organisatiestructuur van de ASVA moet aan deze situatie worden aangepast. Er zal derhalve een congres worden gehouden waarop a) een beleidslijn voor de ASVA zal worden uitgestippeld en b) een model zal worden opgesteld voor verkiezingen die moeten leiden tot instelling van een beleidsraad van de ASVA.

---

*) In verschillende versies van dit artikel staat abusievelijk binnen de universiteit.

- Constatierend, dat de autonome studentenorganisaties door VERINGA de grond onder de voeten wordt weggeslagen, zijn er op het eerste gezicht voor de ASVA drie opstellingen tegenover de raden van VERINGA denkbaar:
  - zij kan een kiesvereniging worden met een fractie in de studentenbegeleiding van de raad. Zij kan dan een gedeelte van de studenten blijven organiseren maar met zeer beperkte doeleinden. De ASVA zal dan niet meer buiten de raad actie kunnen voeren.
  - zij kan een actieve boycot tegen de instelling van de raden voeren (verkiezingsboycot) en de nadruk leggen op het ondemocratische of schijn-democratische karakter ervan. Het gevaar hiervan is dat men te eenzijdig op de raden gericht blijft en daardoor al gauw het belang ervan overschat of aan anderen die indruk geeft.
  - zij kan instelling van en verkiezingen voor de raad negeren. In dit geval is het echter nodig dat men zich op andere problemen richt (verandering van actiethematiek) omdat dan de aanknopingspunten voor actie in de intern universitaire problematiek langzaam gaan verdwijnen.

- Dit laatste lijkt de aangewezen tactiek. Het is een illusie dat de technocratische herstructurering à la POSTHUMUS tegen te houden zou zijn. Maar aangezien dit het belangrijkste punt is, heeft het geen zin dat de democratisering à la VERINGA serieus genomen wordt. Daarom is er maar één uitweg: er moet een Alternatieve Universiteit worden ontwikkeld als opvolger van de Kritische Universiteit. De resultaten daarvan (product van het werk van de anti-technocratische faculteitsgroepen) moeten ten goede komen (via het werk van de basisgroepen) van de onderdrukte groepen buiten de universiteit. Daarnaast moet een voortdurende terugkoppeling plaatsvinden van de onderzoeksresultaten van de basisgroepen naar de getechnocratiseerde POSTHUMUS-opleidingen. Dit kan in de vorm van het ondermijnen van tentamen- en selectiesysteem, door het eisen van collectieve beoordeling en inhoudelijke ondermijning, en door het vragen van compensatie voor projecten. Op deze manier wordt een permanente confrontatie tot stand gebracht van de getechnocratiseerde met de alternatieve universiteit met als beoogd doel het politiseren van nieuwe mensen.

Zoals hieruit blijkt stellen de Amsterdammers zich inderdaad niet volledig op het standpunt van de NSR-theoretici (zoals neergelegd in "Aksie" no 6/7) dat de motieven voor actie in de eerste plaats in de buitenuniversitaire sfeer gevonden moeten worden. "Actieve strategie op alle fronten tegen de technocratische herstructurering" staat bij hen nog voorop, hetgeen neerkomt op acties in de eerste plaats binnen de universitaire sfeer. Toch lijken de opvattingen wat dichter bij elkaar te zijn gekomen. De idee van de Alternatieve Universiteit van waaruit activiteiten buiten de universiteit worden ontplooid, zal misschien ook bij de NSR wel aanslaan.

Utrecht

In de kring van de USF (Utrechtse Studenten Faculteiten) en links front (Utrecht) kwam het in januari/februari naar aanleiding van de NSR-voorstellen tot ombuiging van de strategie tot felle discussies. Op een vergadering op 12 januari gaf SIPS een toelichting

op de beschouwing in "Aksie" 6/7 die door een deel van zijn gehoor kennelijk niet gesnapt werd. Tijdens een vervolvergadering die in verband daarmee noodzakelijk bleek (gehouden op 2 februari), kwamen aanhangers van het NSR-standpunt tegenover een meerderheid van USF-ers te staan, die van mening waren dat de USF weer behoorde te gaan deelnemen aan de raad van overleg omdat elke andere houding "moeilijk meer waar te maken was bij de achterban". De NSR-aanhangers (ook MIDDENDORP nam aan deze discussie deel) waren daarover furieus. Ook een compromisvoorstel inhoudende dat de USF wel zou terugkeren in de overlegsfeer maar daarin op een conflict zou aansturen i.v.m. VERINGA, viel bij hen niet in goede aarde.

De hele benadering was volgens hen fout en verouderd.

Mogelijk zal deze kwestie leiden tot een breuk tussen de USF (met acties volgens het oude conflictmodel) en de groep NSR/Links Front (SVB en Politeia). (Zie echter de noot op blz. 7).

Basisgroepen-organisatie in Leiden

In het NSR-blad "Aksie" 6/7 is in de beschouwing van de NSR-theoretici over de strategie van de studentenoppositie de ontwikkeling in de stad Leiden als voorbeeld genomen voor een uit basisgroepen opgebouwde nieuwe organisatievorm van de studentenoppositie, gericht op het bestuderen van en ageren tegen situaties zowel buiten (dus in de stad Leiden) als binnen de universiteit.

In "Aksie" 9 wordt daarop nader ingegaan, waarbij met name de relaties tussen de grondraad, de sociologie-faculteitsgroep en het woningnood-comité worden belicht, alsmede de pogingen uitbreiding aan de activiteiten te geven in samenhang met het werk aan het "Zwartboek Leiden".

De geschiedenis die tot deze "voorbeeldige" situatie heeft geleid, wordt als volgt beschreven:

- In mei 1969 is een formele democratisering van het sociologisch instituut tot stand gekomen. De onderwijs-inhoud is daarbij buiten beschouwing gebleven, hetgeen een aantal ontevreden heeft doen eisen, dat er een onderwijscongres zou worden gehouden.
- Dit heeft geleid tot de oprichting van de Werkgroep Onderwijs Kongres (WOK), ter voorbereiding van een nadere regeling van enkele technische zaken (een systeem van selectie en beoordeling en een vormgeving van het projectonderwijs) en van een discussie over de inhoud van het onderwijs.
- Vanwege het feit, dat de a-politieke herstructurering (t.w. de formele democratisering) een politiek-neutrale (zij het kritische) benadering van deze problematiek bevorderde, kwam het in de WOK tot een conflict.
Een aantal leden van de WOK formeerde zich tot de groep Rood Bont, die zich met name wilde richten op het probleem van de "wetenschap als kapitalistische productiefactor" *) en derhalve op de beroepspraktijk van de socioloog. Ze zocht samenwerking (1) met de grondraad, waarvan het bestuur juist was uiteengevallen, waarna gelijkgezinde Rood Bonters en overgebleven grondraadbesteders de werkzaamheden van het grondraadsbestuur overnamen en

(2) met andere vanuit het grondraadsgebouw opererende actiegroepen, waarvan het woningnood-comité het belangrijkste was.

- Samenwerking tussen Rood Bont en het woningnood-comité, in die zin dat Rood Bont een studiegroep vormde voor het comité, gaf een eerste aanzet voor de realisering van de ideeën over de ombouw van de grondraad tot een organisatie van basisgroepen met een gemeenschappelijke strategie. Op het onderwijscongres zelf wist Rood Bont zijn visie echter niet door te drukken.
- Het congres had een chaotisch verloop. Rood Bont trachtte een scheiding aan te brengen tussen socialisten en anti-socialisten, maar zag geen kans zich duidelijk af te zetten tegen de oude WOK groep die zich als links-liberaal presenteerde, zodat het slechts kwam tot een scheiding tussen links-liberalen (WOK c.s. en - zijns ondanks - Rood Bont) en conservatieven. In plaats van de links-liberale pretenties te ontmaskeren poogden de Rood Bonters ze zoveel mogelijk uit te buiten, niet inziende dat zij daarmee geïntegreerd bleven binnen het instituut. Rood Bont zag geen kans de aan de orde gestelde technische zaken te vertalen in politieke termen. Pas op het eind van het congres lukte dit op één bepaald punt (consequenties van afschaffing van propedeutische examens voor beursstudenten) hetgeen dan ook prompt leidde tot een felle aanval van de kant van enkele conservatieve docenten.
- Juist door deze kwestie eindigde het congres voor de "socialisten niet als een volledige mislukking, zodat een aantal studenten en één docent besloten door te gaan. Het was een twijfelachtig punt, dat ook de oude WOK zich daarbij weer aansloot zodat het karakter van de groep toch weer links-liberaal werd. Typerend was de naam die deze groep koos: de Rode Paraplui. Enerzijds wilde men zich wel rood noemen, maar anderzijds moest iedereen zich eronder kunnen scharen. Samenwerking in deze groep betekende voor Rood Bont dat zij gevaar bleef lopen binnen de liberale marges van het instituut te blijven opgesloten. Ze probeerde echter inderdaad door een kritische opstelling deze marges te doorbreken en tegelijk een aantal Rode Parapluiers mee te laten werken aan het "Zwartboek Leiden".
- De samenwerking tussen Rood Bont, de grondraadbeheerders en het woningnood-comité is de eerste aanzet voor een uitgebreidere coördinatie tussen meerdere actiegroepen, concreet gericht op het Zwartboek Leiden. Via het werk aan dit Zwartboek probeert de Leidse grondraad gestalte te geven aan haar nieuwe organisatie-structuur. Een aantal basisgroepen die zich zowel op universitair terrein bewegen als daarbuiten gaat dit gezamenlijk project uitwerken om op die manier een politieke organisatie te creëren en een kollektieve strategie te ontwikkelen. Op dit moment bestaat deze organisatie nog slechts uit individuele leden van naast elkaar opererende actie-groepen, zoals Vietnam-comité, medische actie-groep, Griekenland-werkgroep etc. Het is de bedoeling tot een nieuwe bundeling te komen op basis van de voornaamste onderdelen van het Zwartboek. Zo kunnen leden van de medische actiegroep de gezondheidszorg in Leiden doorlichten, een aantal sociologen gaat de situatie in het basis-onderwijs bestuderen, het woningnood-comité gaat door met het reeds

begonnen werk, de Griekenland-werkgroep en het Nesbic gaan de positie van de gastarbeiders bekijken, biologen maken een studie van de milieu-verontreiniging, etc.

Van belang hierbij is - en daarover bestaat veel misverstand - dat het niet de bedoeling is dat iedere groep één hoofdstukje gaat schrijven. Er zullen voortdurend uitgebreide plenaire discussies plaats moeten vinden, waarin alle werkzaamheden op elkaar afgestemd zullen worden en met elkaar in relatie worden gebracht, waarin de algemene politieke discussies plaats zullen vinden en waarin de collectieve strategie zal worden besproken en uitgewerkt. Nog een ander misverstand is, dat het Zwartboek als zodanig het doel zou zijn van de activiteiten en dus op een bepaald moment zou moeten worden afgesloten en in de publiciteit gebracht. Het doel is niet het Zwartboek als zodanig: dit zou n.l. weer niets anders betekenen dan de publicatie van een kritische brochure, geheel volgens de traditioneel-wetenschappelijke eis van scheiding van kennis en handelen, van theorie en praxis. Het uiteindelijke doel is, door het werken aan het Zwartboek te komen tot een duidelijke anti-kapitalistische organisatie. Juist om dit laatste zijn de plenaire discussies van zo groot belang, discussies waarin dus niet alleen de werkzaamheden worden gecoördineerd maar waarin vooral ook de collectieve strategie wordt ontwikkeld (een strategie die dan de gehele linkse anti-kapitalistische oppositie in Leiden betreft) en waarin de theoretische inzichten worden uitgewerkt.

- Het werk moet vooral gericht worden op de "zelf-organisatie" van al diegenen die zo nadrukkelijk slachtoffer zijn van het kapitalisme. Zoals het woningnood-comité steeds haar contacten met deze mensen probeert uit te breiden en hen te stimuleren tot zelforganisatie, zo zullen anderen, b.v. zij die zich met het onderwijs bezig houden, hetzelfde moeten nastreven. Gebruik makend van o.a. de contacten die het woningnood-comité reeds heeft gelegd, zullen andere groepen deze contacten moeten uitbreiden door daadwerkelijk in de betrokken woonwijken te gaan werken, in eerste instantie b.v. door het assisteren bij huisbezoeken die onderwijzers afleggen of door het opzetten van huiswerkklassen. Is eenmaal op deze en andere manieren een basis gelegd, dan zullen in een later stadium de gegevens uit het Zwartboek in deze contacten kunnen worden ingebracht, om op deze manier de verbanden duidelijk te maken tussen de verschillende problemen waarmee deze mensen worden geconfronteerd.

- Het moet derhalve worden duidelijk gemaakt, dat huisvestings-, gezondheidszorg-, werkeloosheids-, onderwijs-problemen nauw met elkaar samenhangen en slechts opgelost kunnen worden, indien we komen tot een organisatie van al diegenen die op grond van hun overeenkomende positie in het kapitalistisch stelsel gemeenschappelijke belangen hebben. Dat men niet reformistisch wil zijn betekent niet dat men kleine resultaten als "het systeem niet aantastend" zou afwijzen. Juist deze kleine resultaten kunnen zeer motiverend werken en zullen het vertrouwen vergroten, als zij door acties van de mensen zelf worden afgedwongen. Als de laag-geschoolde, laag-betaalde, in krotten wonende Leidse arbeiders straks de nieuw te bouwen Merenwijk bezetten, 15% van hun inkomen aan huur betalen en eisen dat het tekort in de vorm van huursubsidies wordt bijbetaald, dan betekent dit geen directe aantasting van het kapitalisme, maar het betekent wel een enorme

bewustwording en versterking van het vertrouwen in eigen kracht. Juist deze manier van werken biedt studenten de mogelijkheid effectief met arbeiders samen te werken. Het zal het klassebewustzijn van zowel studenten als arbeiders vergroten. Het zal voor de studenten-oppositie van essentieel belang zijn, omdat dit het perspectief biedt voor een socialistische beroepspraktijk, van waaruit men niet meer defensief te werk gaat, maar offensief en agressief een aanval doet zowel op het kapitalistisch karakter van onze samenleving als op de huidige universitaire opleiding die slechts gericht is op een reactionaire beroepspraktijk.

- Nog twee belangrijke problemen vragen de aandacht:
Allereerst moet geprobeerd worden te werken binnen de liberale marges die in de instituten nog bestaan, d.w.z. er moet geprobeerd worden bepaalde werkzaamheden als studieprestatie te doen honoreren.
Ten tweede is er het hiermee samenhangende probleem hoe groepen uit de b-faculteiten (die deze liberale marges niet meer kennen) kunnen worden ingeschakeld. Het probleem is niet, dat hun specifieke kennis minder bruikbaar zou zijn, maar dat de rond het Zwartboek ontwikkelde socialistische beroepspraktijk geen duidelijk alternatief vormt voor de reactionaire beroepspraktijk van de afgestudeerde b-wetenschappers (althans voor hen liggen de zaken heel wat minder duidelijk dan voor de sociologen).
Dit is vooral van zo groot belang, omdat dit tevens het probleem oproept van het terugspelen van onze acties naar de faculteiten en andere onderwijsinstituten, hetgeen weer van belang is voor de recrutering van nieuw kader. Hieruit moet men concluderen, dat op korte termijn een landelijke discussie op gang moet komen over de ontwikkeling van het kapitalisme en het imperialisme en de rol van de b-wetenschappen hierin. Dit zal moeten leiden dat een landelijke coördinatie van actiegroepen juist uit de b-faculteiten.

Deze beschouwing geeft inderdaad een goede indruk van wat de NSR-theoretici bedoelen met hun "autonome socialistische oppositie georganiseerd rond de grondraad als stedelijk actiecentrum". Velerlei activiteiten zijn daarbij denkbaar en mogelijk soms zelf gemakkelijk te organiseren, zoals de oprichting van een buurtcomité dat poogt een huursubsidie af te dwingen.....

Niettemin - en de auteur geeft dit aan het eind van zijn betoog zelf toe - klinkt het allemaal een beetje optimistisch, en dat terwijl er "geen enkele reden is tot optimisme". Immers, "als de indruk gewekt wordt, dat de nieuwe organisatie al van de grond is..... dan is dat ten onrechte". De studentenoppositie wordt nog steeds gekweld door de mei-kater en het grondraadskantoor wordt bemand door drie of vier overgebleven activisten. Dat is alles".....

Wat de b-wetenschappen betreft (zie hierboven) is er overigens reeds iets ondernomen. Blijkens een verslag in "Aksie" 9 is op 7 februari in Leiden op initiatief van het NSR-bestuur een discussiebijeenkomst gehouden van beta-studenten uit Amsterdam, Delft en Eindhoven, samen met de BWA-kerngroep. Het resultaat was mager. De zwaarte van de studie werd als een handicap gevoeld voor kritische activiteiten, zodat men ervoor behoefte te hebben aan een soort regeling als studenten in Drienerlo hadden ontworpen, volgens welke 25% van de studietijd vrijgemaakt zou moeten worden voor andere activiteiten.....

Bijzondere aandacht werd geschonken aan een politiseringsingang die vooral bij de grote concerns bruikbaar werd geacht: de rol van het betreffende bedrijf in de Derde Wereld (de Shell in Nigeria-Biafra). Academici die zich van hun verantwoordelijkheid bewust werden, konden hierin aanknopingspunten te over vinden om collegae op misstanden te wijzen, aldus werd gesteld. Andere aanknopingspunten werden gezien in de rol van de technologie in de verdere ontwikkeling van het imperialisme.

Noot.

Niettemin sprak de USF-grondraadsvergadering zich op 17 februari uit voor een boycot van de raden als bedoeld in het wetsontwerp VERINGA. Dit besluit zal t.z.t. aan een algemene USF-vergadering worden voorgelegd.